

På besøg hos.....

Denne gang er jeg havnet i Præstø hos Sanne og Henrik Rømer Koch. De er henholdsvis 55 og 51 år. Sanne er uddannet pædagog, men arbejder i øjeblikket som vikar ved socialpædagogisk center øst, Faxe. Sanne arbejder med handicappede mennesker, der har brug for hjælp i hverdagen. Henrik er faglærer ved Celf, en erhvervsskole hvor de bla andet uddanner landmænd, dyrepassere o.lign. De bor i et dejligt hus med en pæn, stor have.

De har været kærestes siden 1988 og blev gift i 1998. De mødtes i København da deres respektive bofællesskaber skulle holde et fælles påskearrangement. De skulle lave et æg af papmache, derefter skulle de se hinandens værelser og puste æg. Det gjorde de så og Henrik trillede et æg over til Sanne som han havde skrevet nogle søde ord på. De har været sammen siden ☺. De har i øvrigt fælles Bornholmske aner. De har 2 voksne børn, Magnus på 23 der bor på Nørrebro og studerer på RUC og Thea på 20 der bor i Næstved og er blevet færdig med VUC. Derudover er de plejefamilie for et tvillingepar, der kommer på besøg med jævne mellemrum. De er 10 år og nyder at få lov til at gå med på turene med hundene. Sanne og Henrik har også en kat, der nyder at sove i arm.

Deres "karriere" som fælles hundeejere startede egentlig ved en tilfældighed. Henriks onkel havde en "Matadorhund", der hed Bella. Den passede de ind i mellem, da onklen rejste en del. Til sidst endte det med at onklen kom på besøg til en fødselsdag, og så tog han ikke Bella med hjem igen. Det var Sanne og Henrik godt tilfredse med. De var blevet rigtig glade for hunden, så det var jo perfekt. Den lille Bella blev 11 år, hun døde af brystkræft. De kom hurtigt til at savne en hunds selskab, så en ny hund måtte der til. Men hvilken race? Henrik er opvokset på en gård, hvor de havde bla collier og labrador. De gjorde som så mange andre, undersøgte hvilke racer der passede til dem, bla andet på nettet. Derudover mødte Sanne en kollega der havde en Finsk Lapphund. Og så var de solgt.

De fandt et sted på Als, hvor der var hvalpe. Og der mødte de lille Walter. Han flyttede hjem til Præstø, i december 2013, 8 uger gammel, her fik han navnet Chanca. De startede, selvfølgelig, til hvalpemotivation, lydighed og da Chanca blev gammel nok, til agility. Chanca er også blevet udstillet flere gange, med meget fine resultater.

I Lapphundekredse siger man at "den eneste fejl der er ved en Lapphund er, at man ikke kan nøjes med en". Det skete selvfølgelig også for Sanne og Henrik. Da Chanca var ca 1,5 år fik de mod på både en ny hvalp og opdræt. De tog en opdrætteruddannelse, fik kennelmærke og fik lavet en hjemmeside. De ville gerne have en tæve denne gang, derfor vendte de deres blik mod det store udland, Sverige, Norge og Finland. De blev skrevet op flere steder, men enten gik tæven tom, der var ingen tæver i kullet eller de stod for langt nede på ventelisten.

I sommeren 2015 tog de på sommerferie med hund, campingvogn og bil, de ville til Finland. De kørte til Stockholm hvor de tog med en hyggelig færge. Sejlturen varede 12 timer, så de havde lejet en lækker kahyt og på færgen var der både levende musik og sauna. Færgen sejlede dem til Åbo i Finland, derefter kørte de 3-400 km længere op i Finland, over broer, forbi søer, klipper og birketræer og til sidst, langt inde i skoven, kom de til en kennel med 6 hunde. De blev præsenteret for hundene (og menneskene), blev skrevet op til en tævehvalp og kørte hjemad igen. Den voksne tæve var ikke parret endnu, så det var bare at vente og vente. På vej hjem fra Finland blev de kontaktet af en svensk opdrætter der vidste at der var et kuld hvalpe og at der var en tæve til Sanne og Henrik. De besøgte hvalpene og da de var gamle nok skulle den lille hvalp hentes hjem til Præstø. Sanne og Henrik var glade og forventningsfulde. Det er altid en stor oplevelse at skulle hente et lille nyt familiemedlem. De kom hjem med lille Ella, som de kaldte hende. Men der var noget galt, syntes de. Ella var meget stille. De fandt hurtigt ud af at Ella var syg. Der blev gjort alt hvad der overhovedet var muligt for at helbrede og redde Ella. De havde Ella i 14 dage, så var de desværre nødt til at få hende aflivet. Hun var for syg til at leve videre. En ualmindelig tragisk historie, der går lige i hjertet.

Livet går videre, selvom det kan være svært.

Den finske kennel, de besøgte, havde fået parret tæven og hvalpene kom til verden. Så i januar 2016 kunne Henrik flyve til Finland for at hente deres hvalp. En smuk, sund og rask tævehvalp der blev kaldt Käki. Käki har selvfølgelig også gået til hvalpemotivation, hun har også været på udstillinger hvor hun får nogle fine bedømmelser.

Udover at bruge en masse tid på hunde får de også tid til andre ting. Sanne bager kager, noget mange af os har nydt godt af☺. Henrik bestiger bjerge. I februar 2016 besteg han Kilimanjaro. Turen til Afrika var en 50 års fødselsdagsgave til Henrik fra Sanne. Meget fin gave og temmelig sejt at gennemføre, synes jeg.

Af fremtidsplaner er der mange. De vil meget gerne have solgt deres hus. Det er sat til salg og der har været en del for at kigge på det. De rigtige har dog ikke været der endnu. Sanne og Henrik vil meget gerne købe et lille husmandssted, hvor de kan have lidt køer, får og masser af plads til hundene. Hvis det viser sig at Chanca og Käki passer sammen, vil de gerne have dem parret med hinanden. Derudover vil de gerne have en tæve mere, hvis de finder den rigtige.

Der har været en del forespørgsler på Chanca som avlshan, og Chanca blev far til sit første kuld hvalpe d 22-6-2016. Der kom 3 hanner og 1 tæve☺.

Da jeg var på besøg var Sanne blevet kaldt på arbejde, så Henrik måtte "underholde" mig alene. Det klarede han til UG. Tak for nogle hyggelige timer, Jeres tid og historie

Lone Normann Kjelstrup, Stolpehuse